

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Αίθουσα υποδοχής στο ανάκτορο του βασιλιά Αλπ.

(Μπαίνουν ο Κεντ, ο Γκλώστερ και ο Έντμοντ)

KENT

Ήμουν σίγουρος ότι ο βασιλιάς έδειχνε μεγαλύτερη εύνοια στον δούκα του Όλμπανυ παρά στον δούκα της Κορνούαλης.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Κι εγώ το ίδιο· αλλά τώρα, στη διανομή του βασιλείου, δε φαίνεται και ποιον απ' τους δύο περισσότερο εκτιμά· διότι τα μερίδια είναι τόσο ζυγισμένα που, όσο και να ψάξεις, δεν μπορείς να καταλάβεις ποιανού είναι το καλύτερο.

KENT

Άρχοντά μου, ο γιος σου δεν είν' αυτός;

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Εγώ έχω αναλάβει την ανατροφή του· και στη ζωή μου κοκκίνισα τόσο πολλές φορές όταν τον αναγνώριζα για γιο μου, που τώρα έχω πια σκληρύνει σαν ατσάλι και δεν ντρέπομαι.

KENT

Δεν έπιασα το νόημα.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Μπορέ, κύριε· αλλά η μάνα αυτουνού κατάφερε και έπιασε παιδί· στρογγύλεψε η κοιλιά της και βρέθηκε, άρχοντά μου, με μωρό

στην κούνια προτού εξασφαλίσει νόμιμο άντρα στο κρεβάτι. Οσμί-
ζεσαι πού διαπράχθηκε το λάθος;

KENT

Καλό είναι να γίνονται μερικά τέτοια λάθη, άμα έχουνε τόσο
όμορφο αποτέλεσμα.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Μα, κύριε, έχω κι άλλο γιο, γνήσιο, περίπου ένα χρόνο μεγαλύτε-
ρο από τούτον, αλλά δε λέω πως τον αγαπάω περισσότερο, αν και
ο μικρός μου, ο κατεργάρης, ήρθε στον κόσμο κάπως ξεδιάντροπα,
κι ακάλεστος. Βέβαια, ήτανε όμορφη η μάνα του, κι εγώ το 'φχα-
ριστήθηκα' γι' αυτό πρέπει να το αναγνωρίσω το μπασταρδάκι
μου. Έντιμοντ, γνωρίζεις τον άρχοντα από δω;

ENTMONT

'Όχι, κύριέ μου.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Είναι ο κόμητας του Κεντ: ποτέ σου μην ξεχάσεις πως είναι απ'
τους καλύτερους μου φίλους.

ENTMONT

Στις διαταγές σας, άρχοντά μου.

KENT

Για χάρη του πατέρα σου και μόνο, θα σ' αγαπάω και θα φροντί-
σω να σε γνωρίσω πιο καλά.

ENTMONT

Κύριε, θα προσπαθήσω να φανώ άξιος της αγάπης σας.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

'Έλπιε στο εξωτερικό εννέα χρόνια, και τώρα ξαναφεύγει.

(Ακούγεται σάλπισμα)

'Έρχεται ο βασιλιάς.

(Μπαίνει ένας ακόλουθος κρατώντας το στέμμα, ο βασιλιάς Άηρ, οι δούκες της
Κορνουάλης και του Ώλμπαν, η Γκόνεριλ, η Ρέγκαν, η Κορντέλια και συνοδεία)

ΛΗΡ

Γκλώστερ, να πας να συνοδέψεις ως εδώ τους ηγεμόνες της Γαλ-
λίας και της Βουργουνδίας.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Μάλιστα, Μεγαλειότητα.

(Βγαίνουν ο Γκλώστερ και ο Έντιμοντ)

ΛΗΡ

Στο μεταξύ, εγώ θ' αποκαλύψω τους βαθύτερους σκοπούς μου.
Φέρτε μου το χάρτη. Μάθετε ότι μοίρασα το κράτος μου
στα τρία: κι έχω αποφασίσει ν' απαλλάξω τα γερκατιά μου
από φροντίδες κι ασχολίες, να παραδώσω το φορτίο
σε νεότερες δυνάμεις, κι εγώ ελεύθερος κατά τον τάφο να συρθώ.
Γαμπρέ μου, δούκα της Κορνουάλης,
κι εξίσου αγαπημένε μου γαμπρέ, δούκα του Ώλμπαν,
μάθετε ότι ήδη έχω πάρει την οριστική απόφαση
να δώσω σε καθεμιά κόρη μου την προίκα της
για να προλάβω έριδες μελλοντικές.

Οι δύο άρχοντες, της Βουργουνδίας και της Γαλλίας,
μεγάλοι αντεραστές για τη μικρότερή μου κόρη,
χρονοτριβούν με την ερωτική τους πόληορία στην Αυλή μου
και περιμένουνε απάντηση. Κι αφού εγώ αποφάσισα να εγκαταλείψω
κράτος και εισοδήματα και κάθε μέριμνα της εξουσίας,
εσείς θα πρέπει να μου πείτε, κόρες μου,
ποια πρέπει να πιστεύω πως μ' αγαπάει πιο πολύ.
Γιατί σ' εκείνην η πατρική μου αγάπη
δίκαια θα φανεί πιο γενναϊόδωρη.
Γκόνεριλ, είς' η μεγαλύτερη: μίλα πρώτη εσύ.

ΓΚΟΝΕΡΙΑ

Κύριέ μου, σ' αγαπώ τόσο πολύ,
που δεν μπορώ με λέξεις να το εξηγήσω.
Είσαι πιο ακριβός από το φως και την ελευθερία μου,
απ' ό,τι πιο πολύτιμο και σπάνιο. Σ' αγαπώ όσο και τη ζωή,
κι ας έχει εκείνη χάρη, υγεία, κάλλη και τιμές·
όσο ποτέ της κόρη δεν αγάπησε πατέρα
κι όσο ποτέ δεν αγαπήθηκε πατέρας από κόρη.
Ω, δε μου φτάνουνε ούτε η ανάσα ούτε τα λόγια μου
για να εκφράσω την αγάπη μου.

ΚΟΡΝΤΕΛΙΑ

(Μόνη) Και η Κορντέλια τι κάνει; Αγαπάει και σιωπάει.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Στον πύργο του κόμητα του Γκλώστερ.

(Μπαίνει ο Έντμοντ μ' ένα γράμμα)

ENTMONT

Φύση, θεά μου είσ' εσύ. Μόνο στους νόμους σου υπακούω.
Γιατί να εξαρτιέμαι απ' τις συνήθειες;
Γιατί να γίνομαι θύμα προκαταλήψεων
επειδή είμαι δώδεκα ή δεκατέσσερα φεγγάρια πιο μικρός
από τον αδελφό μου; Τι πάει να πει «νόθος»;
Από πού κι ως πού πρόστυγος; Μήπως δεν έχω κι εγώ
σώμα καλοφτιαγμένο, ψυχή γενναία
και μορφή κανονική σαν τα παιδιά των τίμιων κυριών;
Γιατί μας βάζουνε το στήμα του πρόστυγου, του νόθου;
Πρόστυγοι, πρόστυγοι εμείς που γεννηθήκαμε
από στιγμή κρυφής δράσης της Φύσης,
κι έχουμε οργανισμό πιο δυνατό, πιο ζωηρό από γενιές βλακών
που γεννηθήκαν από κρεβάτια νυσταλέα, κουρασμένα,
και γονείς εξαντλημένους, μισοκοιμισμένους; Ε λοιπόν,
νόμιμε Έντγκαρ, εγώ θα πάρω τη δική σου περιουσία.
Η αγάπη του πατέρα μας κηρύκει και στον νόθο Έντμοντ
όπως και στον νόμιμό του γιο.

Ωραία η λέξη «νόμιμος»! Λοιπόν, κύριε νόμιμε,
αν πάσει αυτό το γράμμα, και πετύχει το τέχνασμά μου,
εγώ, ο πρόστυγος Έντμοντ, θα ξεπεράσω εσένανε,
τον νόμιμο. Δύναμη παίρνω και νιώθω ευτυχημένος.
Θεοί, τώρα τους νόθους προστατέψτε.

(Μπαίνει ο Γκλώστερ)

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Ο Κεντ να εξοριστεί με τέτοιο τρόπο!
Και να φύγει τόσο θυμωμένος ο βασιλιάς της Γαλλίας!

Κι ο Ληρ να παραδώσει μ' έγγραφο θρόνο και εξουσία,
και ν' αρκεστεί σ' απλή, μνηϊάτικη διατροφή!
Όλα να γίνουν έτσι απότομα! Έντμοντ, έχεις νεότερα;

ENTMONT

(Κρύβοντας την επιστολή) Κανένα, κύριέ μου.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Γιατί έκρυψες αυτό το γράμμα τόσο βιαστικά;

ENTMONT

Δεν έμειθα κανένα νέο, κύριέ μου.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Τι ήταν το χαρτί που διάβαζες;

ENTMONT

Τίποτα, κύριέ μου.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Τίποτα; Και τότε γιατί το έκρυψες στην τσέπη φοβισμένος; Το τίποτα δεν έχει αξία· δε χρειάζεται να κρύβεται. Δώσ' μου να δω αν είναι «τίποτα», δε θα μου χρειαστούν ούτε γυαλιά.

ENTMONT

Σε υκετεύω, κύριε, συγχώρεσέ με. Γράμμα είναι από τον αδελφό μου, που δεν το καλοδιάβασα, όμως απ' τη ματιά που του έχω ρίξει, καταλαβαίνω πως είναι κάτι που δε θα 'θελα να δεις.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Δώσ' μου το γράμμα, κύριε.

ENTMONT

Κακό θα κάνω και να το κρατήσω και να σου το δώσω. Απ' όσο μπόρεσα να καταλάβω, αυτά που γράφει, δεν είναι σωστά.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Δώσ' μου να δω· θέλω να δω.

ENTMONT

Για να δικαιολογήσω τον αδελφό μου, σου λέω πως ελπίζω να το 'γραψε μόνο και μόνο για να με δοκιμάσει.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

(Διαβάζει) «Αυτή η συνθήκη να 'χουμε σεβασμό στους γέρους, μας φαρμακώνει τα καλύτερά μας χρόνια και μας δίνει την περιουσία που μας ανήκει μόνον όταν είμαστε κι εμείς γερόντια και δεν μπορούμε να την απολαύσουμε. Αρχίζει να μου φαίνεται ανόητη και άχαρη αυτή η υποταγή μας στην τυραννία ενός γέροντα που κυβερνάει, όχι γιατί έχει τη δύναμη, αλλά γιατί έχει τη δικιά μας

ανοχή. Έλα να με βρεις, και θα σου εξηγήσω περισσότερα. Εάν υπήρχε τρόπος να κοιμηθεί ο πατέρας μας μέχρι να τον ξυπνήσω εγώ, τότε θα είχες τη μισή του περιουσία και θα 'σουν ο αγαπημένος του αδελφού σου. Υπογραφή: ΕΝΤΙΚΑΡ». Α, μάλιστα! Συνομοσία! «Να κοιμηθεί μέχρι να τον ξυπνήσω εγώ... για πάντα τη μισή του περιουσία!» Ο γιος μου, ο Έντρικαρ! Πώς τόλμησε το χέρι του να τα γράψει; Πώς τόλμησε η καρδιά και το μυαλό του να τα συλλάβει; Πώς ήρθε αυτό το γράμμα; Ποιος σου το 'φερε;

ENTMONT

Κανένας δε μου το 'φερε, κύριέ μου. Κι εδώ είναι η εξυπνάδα: μου το 'ρίξαν απ' το παραθυρό και το 'βρα στο δωμάτιό μου.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Αναγνωρίζεις τον γραφικό χαρακτήρα του αδελφού σου;

ENTMONT

Αν το περιεχόμενο ήταν καλό, θα ορκιζόμουν πως ναι, ο γραφικός του χαρακτήρας είναι: όμως, μ' αυτά που γράφει, θα προτιμούσα να πιστέψω πως δεν είναι.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Δικό του είναι το γράμμα.

ENTMONT

Με το χέρι του το έγραψε, κύριέ μου: αλλά, ελπίζω, όχι με την καρδιά του.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Δε σ' έχει βολιδοσκοπήσει άλλη φορά γι' αυτό το θέμα;

ENTMONT

Ποτέ, κύριέ μου. Αλλά συχνά τον έχω ακούσει να υποστηρίζει πως, όταν μεγαλώσουν τα παιδιά και οι γονείς γράσουν, τότε ο γιος κηδεμονεύει τον πατέρα και παίρνει την περιουσία του για να τη διαχειριστεί αυτός.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Α, τον αχρείο, τον αχρείο! Αυτά τα ίδια λέει και στο γράμμα. Α, τον απαίσιο, τον αχρείο! Το τέρας, τον σιχαμερό, το κτήνος, τον αχρείο! Χειρότερος κι από κτήνος! Πήγαινε, κύριε, να τον βρεις και να τον φέρεις: θα διατάξω να τον πιάσουν! Α, τον φριχτό! Α, τον αχρείο! Πού να βρισκείται;

ENTMONT

Δεν ξέρω ακριβώς, κύριέ μου. Όμως, σε παρακαλώ, κράτησε την οργή σου για τον αδελφό μου μέχρι να βεβαιωθείς για τους σκο-

πούς του: αυτό είναι, πιστεύω, το καλύτερο. Ενώ, εάν βιαστείς να πάρεις μέτρα εναντίον του κι αποδειχτεί πως παρανόησες τα λόγια του, και η τιμή σου θα εκτεθεί και τη δική του αφοσίωση θα τραματίσεις. Στόχημα βιάζω τη ζωή μου πως έστειλε αυτό το γράμμα για να δοκιμάσει τη δική μου αγάπη στο πρόσωπό σου και όχι γι' άλλον, επικίνδυνο σκοπό.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Νομίζεις;

ENTMONT

Αν το εγρήνευς, θα σε κρύψω σ' ένα μέρος απ' όπου θα μας ακούσεις να μιλάμε για το θέμα, και θα βεβαιωθείς με τα ίδια σου τ' αφτιά. Κι απόψε μάλιστα να γίνει αυτό: δεν παίρνει αναβολή.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Αδύνατον να είναι τέτοιο τέρας και...

ENTMONT

'Όχι, βέβαια. Δεν είναι. Σίγουρα.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

...να φερθεί έτσι σ' εμένα, τον πατέρα του, που είμαι τόσο στοργικός και τον αγαπάω μ' όλη μου την καρδιά. Γη κι ουρανέ! Ψάξε τον, Έντρικαρ, και προσπάθησε να καταλάβεις τους σκοπούς του για μένα. Σε παρακαλώ, κάνε όπως σε φωτίσει το μυαλό σου. Θα έδινα ό,τι έχω και δεν έχω για να σιγουρευτώ.

ENTMONT

Κύριε, θα ψάξω να τον βρω, θα φύγω τώρα αμέσως: ό,τι μπορώ θα κάνω, και θα 'ρθω αμέσως να σου πω.

ΓΚΛΩΣΤΕΡ

Αυτές οι τελευταίες εκλείψεις του Ήλιου και της Σελήνης δεν είναι καλό προμήνυμα. Αν και η Επιστήμη ερμηνεύει τους φυσικούς νόμους με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, η ίδια η Φύση πάσχει απ' τις συνέπειές τους. Ψυχραίνεται ο έρωτας, διαλύεται η φιλία, διαχωνομούν τ' αδέρφια: στις πόλεις ταραχές, καβγάδες στα χωριά, στα παλάτια προδοσίες: και σπάει ο δεσμός πατέρα και παιδιού. Αυτός ο αχρείος, ο δικός μου, επικυρώνει τους οιωνούς: ο γιος στρέφεται εναντίον του πατέρα του. Κι ο βασιλιάς ξεφεύγει από τους νόμους της Φύσης: ο πατέρας στρέφεται εναντίον του παιδιού του. Πάνε πια οι καλές εποχές! Ραδιουργίες, απιστία, προδοσία και κάθε είδους καταστροφές μάς συνοδεύουν βασιανιστικά μέχρι τον τάφο. Βρες μου αυτόν τον άθλιο, Έντρικαρ, και δε θα

χάσεις, αλλά πρόσεχε! Κι ο ευγενής, ο αγαθός δούκας του Κεντ, εξορισμένος. Κι αμάρτημά του: η τιμωπτή! Παράξενα που είναι όλα αυτά...

(Βγαίνει)

ENTMONT

Μωρός που είν' ο άνθρωπος! Άμα η τύχη του αρρωστήσει — απ' τις δικές του καταχρήσεις, βέβαια —, κάθε ατυχία τη χρεώνει στον ήλιο, στο φεγγάρι και στ' αστέρια. Σαν να γινόμαστε κακούργοι από ανάγκη: ανόητοι, από ουράνια επιταγή: απατεώνες, κλέφτες και προδότες, από επίδραση δυνάμεων των άστρων: μέθυσοι, ψεύτες και μοιχοί, από επιρροή των πλανητών. Σαν όλα τα ελαττώματά μας να τα επιβάλλει Θεία Εντολή! Κάθε ακόλαστος φορτώνει τα κτηνώδη ένστικτά του στον ουρανό. Παράδειγμα: ο πατέρας μου ενώθηκε με τη μητέρα μου κάτω απ' τον αστερισμό του Δράκοντα, κι η γέννησή μου έγινε κάτω απ' τη Μεγάλη Άρκτο: γι' αυτό, λοιπόν, εγώ είμαι αγροίκος και φιλήδονος! Α, μπα! Θα ήμωνα ο ίδιος, ακόμα κι αν το παρθενικότερο αστέρι του στερέωματος λαμπύριζε την ώρα που γινόταν η νοθογονία μου.

(Μπαίνει ο Έντγκαρ)

Να ο Έντγκαρ! Στην ώρα του, όπως το τέλος κωμωδίας παλαιάς. Πρέπει να υποκριθώ πως είμαι λυπημένος, σαν επαίτης που μόλις βγήκε απ' το φρενοκομείο. Α, μάλιστα! Οι εκλείψεις είναι προμηνύματα διχόνοιας. (Υποκρίνεται πως τραγουδάει) Φα, σολ, λα, μι!

ENTTKAP

Μπα, μπα, ο Έντμοντ, ο αδελφός μου. Τι σκέφτεσαι και είσαι τόσο σοβαρός;

ENTMONT

Σκέφτομαι, αδελφέ μου, μια προφητεία που διάβασα πριν λίγες μέρες για τα δεινά που θα μας φέρουν οι εκλείψεις.

ENTTKAP

Με τέτοια χάνεις τον καιρό σου;

ENTMONT

Σε βεβαίωνω πως αυτά που γράφει η προφητεία, δυστυχώς, βγαίνουν αληθινά: δηλαδή, αστοργία παιδιού και γονέα, θάνατοι, αιτούδεις, έχθρες που αντικαθιστούν παλιές φίλιες, διχόνοιας κρατικές, φοβέρες και κατάρες κατά του βασιλιά και των αρχόντων, δυσπι-

στιες ανυπόστατες, άδικες εξορίες φίλων, παραλυσία στρατευμάτων, διαζύγια, κι εγώ δεν ξέρω άλλα πόσα τέτοια.

ENTTKAP

Έχεις καιρό που μου 'γινες και αστρολόγος;

ENTMONT

Ας τ' αφήσουμε αυτά. Πότε είδες τον πατέρα μου τελευταία φορά;

ENTTKAP

Τον είδα χτες το βράδυ.

ENTMONT

Μιλήσατε;

ENTTKAP

Μα, βέβαια. Μιλούσαμε δυο ώρες.

ENTMONT

Και χωριστήκατε καλά; Δε σου 'δειξε τη δυσφορία του με κάποια λόγια ή με τον τρόπο του;

ENTTKAP

Τίποτα.

ENTMONT

Για σκέψου μήπως τον πείραζες σε κάτι! Το καλό που σου θέλω, όμως, απόφυγε να εμφανιστείς μπροστά του για λίγο καιρό, ωστόσο ο χρόνος μετράσει την κάψα του θυμού του. Τώρα είναι τόσο εξάλλος μαζί σου, που και κακό να σ' έβλεπε να πάθεις, δε θα ησύχαζε.

ENTTKAP

Κάποιος τρισάθλιος με συκοφάντησε.

ENTMONT

Κι εγώ αυτό φοβάμαι. Σε παρακαλώ, λοιπόν, απόφυγέ τον, μέχρι να μετριάσει λιγάκι η οργή του. Κάνε ό,τι σου λέω: έλα μαζί μου στο δωμάτιό μου, κι εκεί θα βρω εγώ τον τρόπο ν' ακούσεις όσα λέει ο πατέρας μου. Τώρα, πήγαινε, σε παρακαλώ. Να, πάρε το κλειδί μου. Κι αν το κουνήσεις από κει, να είσαι σπλισμένος.

ENTTKAP

Οπλισμένος, αδελφέ μου;

ENTMONT

Αδελφέ μου, εγώ για το καλό σου σε συμβουλεύω. Να μη με ξαγκαπέ κανένας τίμιο, εάν δεν κινδυνεύεις. Σου εξήγησα τι είδα και τι άκουσα, όμως τα πράγματα είναι χειρότερα απ' ό,τι σου τα είπα: πήγαινε, σε παρακαλώ.

ΕΝΤΓΚΑΡ

Θα έχω σύντομα νέα σου;
ΕΝΤΜΟΝΤ

Για το δικό σου το καλό δουλεύω.

(*Βγαίνει ο Έντγκαρ*)

Εύπιστος ο πατέρας, κι ο αδελφός τόσο ευγενικός, που το μυαλό του δεν πάει στο κακό. Στην ελαφρόμυαλή του τιμιότητα εύκολα θα ιππεύσουν οι δολοπλοκίες μου. Βλέπω τα πράγματα: αφού από τη γέννησή μου δε βρήκα περιουσία, θ' αποκτήσω με την εξυπηνάδα μου. Εγώ τα πάντα κάνω για να πετύχω το σκοπό μου.

(*Βγαίνει*)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Δωμάτιο στο μέγαρο του δούκα του Ωλιμπαν.

(*Μπαίνουν η Γκονερία και ο οικονόμος της, Οσβαλντ*)

ΓΚΟΝΕΡΙΑ

Τι λες; Έδειρε ο πατέρας μου τον ακόλουθό μου επειδή μάλωσε τον γελωτοποιό του;

ΟΣΒΑΛΝΤ

Μάλιστα, κυρία.

ΓΚΟΝΕΡΙΑ

Μα την αλήθεια, με τάλαιπωρεί συνέχεια. Κάθε τόσο ξεσπάει σε απρέπειες, κι όλους μάς κάνει άνω-κάτω. Δεν αντέχω άλλο.

Οι άνθρωποί του γίνανε αυθάδεις, κι αυτός ο ίδιος θυμώνει και μας φωνάζει για το παραμικρό.

Όταν γυρίσει απ' το κούνηγί του, δε θέλω να τον δω.

Πες του πως είμαι άρρωστη. Και, από δω και πέρα, καλά θα κάνεις να μην του δίνεις τόσο μεγάλη σημασία· και παίρνω την ευθύνη εγώ για ό,τι γίνει.

(*Σάλπισμα κέρατος απ' έξω*)

ΟΣΒΑΛΝΤ

Έρχεται, κυρία· τον ακούω.

ΓΚΟΝΕΡΙΑ

Εσύ κι οι σύντροφοί σου μπορείτε να του φέρεστε με όση αδιαφορία θέλετε. Κι ας έρθει να μου το πει. Αν δεν τ' αρέσει, ας πάει στην αδελφή μου, που συμφωνεί απόλυτα μαζί μου, πως δε θα επιτρέψουμε να μας επιβληθεί. Ο γερο-ξεκούτης! Να θέλει ακόμα να κυβερνάει, ενώ έχει παραχωρήσει σ' εμάς την εξουσία! Μα τη ζωή μου, οι γέροι ξανακυβερνούνται,